

ת"פ 12521/06/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 12521-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 40246-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן

מדינת ישראל

מאשימה

ע"י שלוחת התביעות גליל

נגד

פלוני

נאשם

ע"י ב"כ עוה"ד סאהר פאר, מטעם הסנגוריה הציבורית.

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, **בעבירת תקיפה סתם - בן-זוג**, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). כן הורשע, על פי הודאתו בעבירת **איומים (2 עבירות)**- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין ובעבירת **היזק לרכוש במזיד**- עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין. זאת על פי 2 כתבי אישום מצורפים.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן **בת"פ 12521-06-20**, בהן הודה הנאשם (מסומן **במ/1**) אזי ביום 13.3.20 במהלך ארוחת הבוקר, על רקע שיחה שהתנהלה בין הקטין לנאשם, איים הנאשם על הקטין בפגיעה שלא כדין בגופו באמרו לו "עכשיו אני אדחוף לך נעל בפה כמו בסרטים". כשהקטין שאל אותו למה התכוון, השיב הנאשם "אני תכף אראה לך את הסרטים". בתגובה אמרה המתלוננת לנאשם, "את הסרטון אתה תראה לאחרתך ולא לילדים שלי". בעקבות זאת, השליך הנאשם לעברה לחמנייה ובתוכה אוכל חם, אשר פגעה בפנייה וקרא לה "חזירה".

על פי עובדות כתב האישום המתוקן **בת"פ 40246-11-20**, בהן הודה הנאשם (מסומן **במ/2**), בעת שהיו הנאשם והמתלוננת נשואים אך פרודים, אזי ביום 21.8.20 בשעה 14:50, משהגיע הנאשם לבית על מנת לקחת את הילדים ובשעה 16:50 עת שהחזיר את הילדים לבית ועל רקע רצונה של המתלוננת להתגרש מן הנאשם, איים הנאשם על המתלוננת באמרו לה שיחתוך לה את הרגליים אם היא תלך לבית משפט לגירושין.

כמו כן וכשלושה ימים לאחר חג הקורבן בשנת 2020, משאמרה המתלוננת לנאשם כי היא רוצה להתגרש ממנו, אזי התעצבן הנאשם והכה בתמונה שהייתה תלויה בסלון הבית. התמונה נפלה והזכוכית התנפצה. באותן נסיבות איים הנאשם באמרו לה כי ידקור את עצמו.

3. במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים הכריזה המאשימה, כי מאז האירועים נשוא כתבי האישום המתוקנים, לא נפתחה כל חקירה כנגד הנאשם.

4. הצדדים טענו לעונש בפניי. כחלק בלתי נפרד מראיות ההגנה לעונש העידה המתלוננת. בתום שמיעת

עמוד 1

טיעוני הצדדים לעונש הופנה הנאשם לעריכת חוות דעת הממונה על עבודות שירות.

5. בעניינו של הנאשם הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 14.3.21 על פיה נמצא, כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות השירות.

הערכים המוגנים

6. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של הזכות והחובה להגנה על שלומו של אדם בתוככי ביתו מבצרו, הזכות לחיים בשלווה ובכבוד ובביטחון והזכות למוגנות במסגרת התא המשפחתי. אישה זכאית שלא לחוש מורא מבעלה כי אם לחוש מוגנת לצדו ובטוחה. לא אחת עמדו בתי המשפט על חומרת ביצוע עבירות אלימות בתוככי המשפחה וחובתו של בית המשפט להילחם בתופעה על דרך החמרת הענישה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 6758/07 פלוני נ. מדינת ישראל (11.10.07) -

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבתות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

מתחם הענישה

7. אין עדות כי למעשי הנאשם קדם תכנון. כל אחד ממעשי האלימות, לכשעצמו, אינו ברף חומרה גבוה יחסית. חומרת המעשים נלמדת מעצם החזרה על מעשי העבירה בשלושה אירועים שונים המעידים על דפוס חוזר של איומים ואלימות במשפחה.

8. הנסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירות שונות ממקרה למקרה אשר המשותף להן הנו אופן התמודדותו של הנאשם במצבי קונפליקט במשפחה.

9. בעקבות מעשי האלימות נגרם נזק לרכוש, בדמות תמונה שהתנפצה. כמו כן נגרמו נזקים בלתי מוחשיים מסוג השפלה והטלת אימה על בני המשפחה. אין לאמוד את הנזקים אשר עשויים היו להתרחש אילו נפגע מאן דהוא מהתמונה שהתנפצה.

10. המאשימה עותרת למתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת מפנה המאשימה לפסיקה:

ע"פ 52057-10-21 מדינת ישראל נ. אבו עראר (פורסם בנבו, ניתן ביום 8.12.21) באותו עניין הורשע הנאשם בביצוע עבירת תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות בהן בעט בחזקה בידה של אשתו מספר ימים לאחר חתונתם ומספר ימים לאחר מכן, בבית הוריו, עת שוחחה המתלוננת בטלפון עם אחותה, החל להכותה באמצעות ידיו, על ראשה ועל ידיה. לאחר שהמתלוננת נכנסה אל תוך בית הוריה המשיך להכותה באמצעות ידיו בכל חלקי גופה. משנכנסו אמו של המשיב והמתלוננת לביתם, החל להכות את המתלוננת באמצעות ידיו, בעט בה, היכה אותה באמצעות מקל של מטאטא, הפילה ארצה ובעט בה בחזקה בידיו בעודה שרועה על הרצפה עד כי נגרמו לה חבלות של ממש ובכלל זה שבר מפרקי אשר שוחזר וגובס בבית החולים. ערעור המדינה נתקבל במובן זה שבוטלה אי הרשעת המשיב, על אף הליך שיקומי שעבר ונקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12-22 חודשי מאסר בפועל. הוטלו על המשיב 12 חודשי מאסר בפועל.

חומרת האלימות באותו עניין הנה ברף גבוה יותר מחומרת מעשי האלימות בענייננו. אם כי בענייננו מתווספות עבירות האיומים והיזק לרכוש במזיד.

רע"פ 7887/20 עבד עאבדין נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.1.21) נדחתה בר"ע שהוגשה כנגד החמרת עונשו של המערער אשר הורשע בביצוע עבירת איומים, תקיפה סתם - בת זוג - בנסיבות מחמירות (3 עבירות) וביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג - בנסיבות מחמירות. שם בנסיבות של אלימות מתמשכת ברף חומרה גבוה מנסיבות ענייננו הוחמר עונשו של המבקש בבית משפט מחוזי והועמד על 20 חודשי מאסר בפועל חלף 11 חודשי מאסר שהוטלו בבית משפט קמא. ביחס למעשי העבירה הוחמר אף מתחם עונש הולם ונקבע כי הנו נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל חלף מתחם הנע בין 6-18 חודשי מאסר אשר נקבע בבית משפט קמא. בר"ע נדחתה.

מתחם העונש ההולם בעניין עאבדין הנ"ל אינו הולם את נסיבות האלימות בענייננו אשר הן ברף חומרה נמוך מהן.

רע"פ 1536/20 אלבז נ. מדינת ישראל (מיום 1.3.20) נדחו ערעור ובר"ע על גזר דינו של המבקש, אשר הורשע בעבירות תקיפה ואיומים באמצעות סכין על אשתו, על פי שלושה אישומים - בנסיבות בהן, על פי האישום הראשון - בעיצומו של ויכוח, דחף כיסא לכיוונה של המתלוננת, התקדם לעברה וחבט בפניה במכת אגרוף ולאחר מכן הלך למטבח ונטל לידי סכין אותו הצמיד למותנה של המתלוננת ואיים עליה ברצח. כמו כן בנסיבות בהן, על פי האישום השני - כשבועיים קודם לכן, הכה אותו באמצעות מכות אגרוף בידה הימנית, בעת ויכוח עמה וגרם לה לשטף דם. ובנסיבות בהן על פי האישום השלישי - בעט ברגלה מספר בעיטות וגרם לשטפי דם ברגלה.

נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

נסיבות השמעת איומים באמצעות הצמדת סכין למותן וחומרת מעשי האלימות בכללותם באותו עניין הנם ברף גבוה מנסיבות השמעת האיומים ורף האלימות בעניינו.

רע"פ 6191/18 בלאל דראושה נ. מדינת ישראל (28.8.18) נדחתה בר"ע בגין החמרת עונשו של המבקש מ 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירת איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש- בת זוג, בבית משפט זה. זאת בשני אירועים שונים- האחד בנסיבות בהן איום המבקש על המתלוננת בפגיעה בגופה וברכוש, הולם בפטיש בדלת הכניסה משהמתלוננת נעלה את עצמה בפנים ומשפתחה את הדלת, בעקבות הגעת אחי הנאשם, נטל המבקש כסאות והחל להשליכם על הרצפה. ניסה לתקוף את המתלוננת באמצעות ניסיון השלכת כיסא לעברה, כאשר אחיו מנע הימנו לעשות כן. רדף אחר המתלוננת כשהפטיש בידו ולאחר שהסתגרה בחדר הבית עם ילדיה, נכנס לחדר ותקף אותה באמצעות פטיש בכך שהולם ברגלה. משנטל אחיו את הפטיש מידי, איום על המתלוננת בפגיעה בחייה. באירוע נוסף, שהתרחש 4 ימים קודם לכן, איום על המתלוננת, החל לרוקן תכולת המקרר, בעט ברגלה, נטל קערת זכוכית והניפה לעבר ראשה ואמר שישבור לה את הראש. בעקבות מעשי הנאשם בשני המקרים נותרו סימני חבלה על גופה של המתלוננת. בית משפט זה קבע כי מתחם הענישה בגין האירוע הראשון נקבע בין 4 ל-18 חודשי מאסר ובגין האירוע השני נקבע מתחם שבין מאסר על תנאי ל-9 חודשי מאסר. הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. עונשו הוחמר ל-9 חודשי מאסר בפועל בערעור. בר"ע נדחתה.

רע"פ 3463/15 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.5.15) נדחו ערעור ובר"ע על גזר דינו של המבקש על פיו נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל בגין תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד במועדים שונים: במועד האחד סטר בפניה של בת זוגו (המתלוננת) וגרם לה שטף דם בסמוך לעינה הימנית ופצע מדמם בשפתה התחתונה, לאחר שקרא לעברה "אני מת לתת לך סטירות אבל תעזרי לי שלא". עוד ובמועד נוסף, הפשיל את מכנסיה, נטל חגורה והכה בישבנה. במועד נוסף, שבר את משקפי השמש של המתלוננת. נקבע מתחם עונש הולם בגין תקיפה באמצעות חגורה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה נקבע לעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

רע"פ 3077/16 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 2.5.16) בגין עבירת תקיפת בת זוג בנסיבות בהן במהלך ויכוח, דחף המבקש את אשתו לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה" נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. הוטלו על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובר"ע נדחו.

רע"פ 361/16 עזאם נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.3.16) שם דובר על מתחם ענישה בנסיבות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג באמצעות צינור בנסיבות שאינן זהות לנסיבות עניינו.

רע"פ 977/16 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.2.16) המבקש הורשע בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם- בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים (2 עבירות). מתחם הענישה באותו עניין נקבע בנסיבות בהן קבע בית המשפט כי המבקש "נקט באלימות מתמשכת, משוללת כל רסן, ללא כל עכבות ומעצורים". בית משפט שלום קבע מתחם עונש הולם בגין מעשי העבירה הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל והעמיד את עונשו של המבקש על 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הפחית עונשו ל18 חודשי מאסר בפועל בנסיבות בהן קבע כי לא היה להחמיר בעונשו של המבקש בשל הפרת תנאי האיזוק. המדובר באירוע אשר נסיבותיו חמורות מאלה אשר בפניי ובגין הפניית אלימות משוללת כל רסן כלפי המתלוננת, במובחן מהשמעת איומים.

11. הסנגור אינו מפנה למתחם ענישה ואך עותר להשתת עונש צופה פני עתיד בעניינו של הנאשם.

12. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת עיינתי גם בת"פ 30951-06-17 מדינת ישראל נ. דוד פיקדו (3.11.20) הורשע נאשם בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם בנסיבות מחמירות כלפי בת זוגו נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג 3429-11-15 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 6.11.16) המערער נדון ל6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, למאסר על תנאי וקנס, בגין ביצוע עבירת איומים באמצעות סכין וניסיון תקיפה בת זוג והחזקת סם לשימוש עצמי. באותו עניין נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 303/16 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.1.16) בגין תקיפה סתם בת זוג ברקע התמכרותו של הנאשם לאלכוהול, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר אחת. הוטלו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעור ובר"ע נדחו.

13. מנעד הענישה בתחום האלימות במשפחה הוא רחב ומשתנה בכל מקרה על פי נסיבותיו. מגמת הפסיקה כפי שהנה משתקפת מן הפסיקה האחרונה הנה להחמיר את הענישה בעבירות אלימות במשפחה. מנעד הענישה בעבירות איומים בפרט נקבע על פי נסיבות האיום, חומרתו, מוחשיות האיום ועוצמת הפגיעה בערכים המוגנים כפי שהנה משתקפת מנסיבות ביצוע העבירה.

14. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, החזרה על עבירות אלימות/ איומים במועדים ובאופנים שונים, וברוח מדיניות הענישה הנוהגת מוצאת אני לאמץ את מנעד העונש ההולם לו טוענת המאשימה ולקבוע כי הנו נע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

15. הנאשם יליד 1985. נשוי למתלוננת ולהם חמישה ילדים משותפים. כיום אינו עובד, מתקיים מקצבת הבטחת הכנסה. מצוי כיום בהליכי פשיטת רגל. המתלוננת עובדת.
16. הנאשם נטל אחריות והודה בהזדמנות הראשונה. בכך חסך זמן שיפוטי יקר.
17. לנאשם עבר פלילי שהתיישן בעבירות אלימות במשפחה. הרשעתו האחרונה משנת 2011.
18. בעניינו של הנאשם לא הונח אפיק שיקומי טיפולי.
19. במסגרת ראיות ההגנה לעונש העידה המתלוננת אודות חזרתם של בני הזוג לתא המשפחתי לפני כשנה, כאשר לטענתה כיום הנם ביחסים טובים, יש להם חמישה ילדים וכיום הנה בהריון וצריכה אותו לידה.
20. על בית המשפט ליתן לה משקל ובפרט כחלק בלתי נפרד משיקולי הפגיעה של העונש בבני משפחתו של הנאשם, אשר הם הנפגעים העיקריים ממעשי האלימות וככל שאין בכך פגיעה בעקרון ההלימה, עקרון ההרתעה ושיקולי ענישה נוספים.
21. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, לצד נסיבותיו של הנאשם, הרי כי מיקומו בחלק התחתון של מתחם הענישה.
22. לאור כל האמור הנני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

גזרדיןשפ

לפיכך, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:

- א. מאסר לתקופה של 4 חודשים.
- המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דתע הממונה על עבודות שירות.
- הנאשם יתייצב לריצוי עבודות שירות ביום 19.5.22 אצל הממונה על עבודות השירות ליד בית הסוהר מגידו.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה מן העיבורת בהן הורשע, ויורשע עליה בדיון.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' ניסן תשפ"ב, 05 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.